

Kárpáti András Bár Micvája

Ez a fiam, András bár micvája. Én András mögött állok, az apám mellettem áll balra. A bár micvá 1986-ban volt. András fiam a bár micvájára kapott imakönyvet, és kipája mindig volt, egész kicsi korától. Kicsinek nem volt vallásos. A nagyszülők nagyon nyomták, én meg azt akartam mind a két gyereknél, hogy ők döntsék el, hogy mit akarnak. Na most, mind a két gyerekem tudatos zsidó lett. A fiam körül van metélve; a nagypapa nevét kapta: Jehuda ben Josua. A fiam ünnepeken eljár a templomba. És magától ment most már az utóbbi időben. Apám nagyon vallásos volt. A háború előtt tfilint rakott minden nap. A Bethlen térre járt zsinagógába. Volt egy zacskója -- egy bársony zacskó --, és abban volt a könyve és a tálesze. Nem dolgozott szombaton [lásd: szombati munkavégzés tilalma], de azért, mert szombaton nem volt vásárcsarnok. De azt hiszem, dolgozott volna, ha lehet. És cigarettázott szombaton is. De nagyünnepen nem. Emlékszem, mikor kijöttünk a nagyünnepen, hogy amikor kiment már az ünnep, első dolga volt, hogy rágyújtott. Mindenki böjtölt a családban. A böjttörő vacsora [Böjttörő: az a vacsora, amellyel megtörik, azaz befejezik a 25 órás böjtöt. -- A szerk.] mindig nálunk volt, és a nagyszüleim jöttek oda. Az anyámnak is kóser háztartása volt, de a sonkát azt papírtálcáról kaptam, mert azt mondta, hogy azt csak úgy lehet [Éppen azért kapta papírtálcáról, mert az nem volt kóser, és az anyja nem akarta tréfli étellel elrontani a kóser edényeket. -- A szerk.]. Anyám gyújtott pénteken gyertyát. Mindig volt szédereste. A háború előttire kevésbé emlékszem. A háború után a nagyanyám tartotta a szédert. Hanukakor volt mindig ajándék. Volt trenderli is. Karácsony nálunk otthon nem volt.